

ענת סרנגוסטי, תעלים הזה

ישראל כץ:

„הכתב לא הפריד בין עברו האישי לתפקידו!”

ישראל כץ, עוזר שר התעשייה והמיסחר, קיבל סוף-סוף אישור מהאוניברסיטה העברית בירושלים לתעודת הב'א המיוחלת. בחודשים האחרונים נערך בעיתונות מסע-צלב נגד עוזר של השר, בטענה שהוא ניסה לקבל מינוי במיגזר הממ"ש שלתי בנימוק שיש לו ב"א, ולמעשה לא היה לו. השבוע התברר שכל המלעזים התבדו. ביקשתי לברר עם ישראל כץ מדוע, לדעתו, התקיפו אותו בעיתונות.

מדובר בכתב, שעירב עניינים אישיים-פוליטיים ואחרים בתפקידו כעיתונאי. אותו כתב, אייל ארליך מהעיתון הארץ, נמנה על פעילי מחנה השמאל, כאשר אני כיהנתי כיו"ר הסדרות הסטודנטים באוניברסיטה העברית. מצערת העובדה שאחרי שעבר לשמש כעיתונאי לא ידע להפריד בין עברו האישי לבין חובתו העיתונאית.

● **האם אתה חש שהעיתונות מתנכרת לך בגלל עברך?**

במיסגרת תפקידי הציבוריים עד כה הייתי במגע עם עיתונאים רבים, אבל מעולם לא נתקלתי במיקרה חמור כזה של עירוב דיעות פוליטיות-אישיות על השבון ריווח אמת, תוך ניצול העיתונות כשטח פרטי לעשיית חשבונות. רוב העיתונאים, שאיתם אני בא במגע, אינם חושבים כמוני, ולא מזוהים עם הת' ציבור או לאנשים שעצם ההאשמות נגדם עלולות לפגוע קשות בקריירה שלהם. בטרם יוחלט אם להגיש נגדם כתב אישום, אם לאו.

● **איזה צעדים אתה מתכוון לנקוט?**

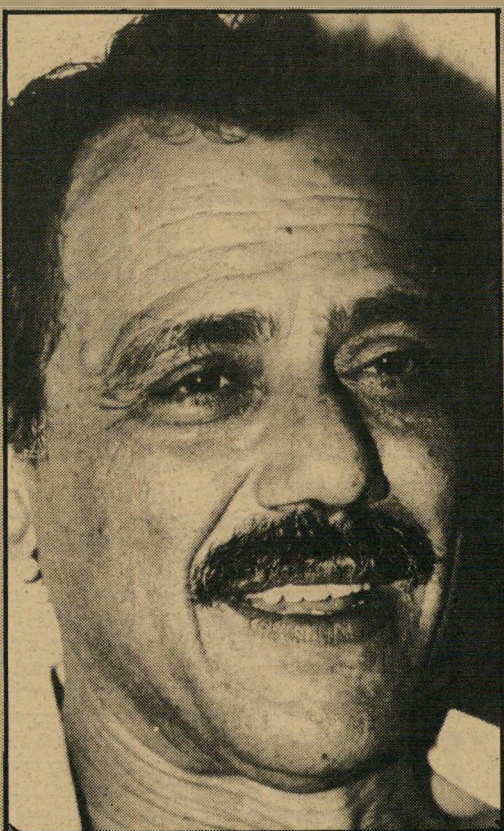
עיתונות

אני מתכוון לפנות לוועדה האתיקה של מועצת העיתונות, כי די שאותו אייל ארליך יוזמן לתת הסבר על הפער בין מה שכתב לבין המציאות.

● **האם אתה שיהצג את תעודת-הבוגר שלך דיו וזה הכתב על כך בעיתונות?**

לא, כעת, מי שברור לכל כי הנני זכאי לתואר בוגר האוניברסיטה במדעי-החברה, מן הרין היה כי אותו עיתונאי יפרסם עובדה זו בעיתונות. בדיוק באותה הבלטה שפירסם את כתבותיו הבלתי-נכונות בעבר, לצערי לא הוא ולא עיתונותו לא טרחו ליידע את קוראיהם אף לא בשיורה אחת קטנה.

ביקשתי תגובה מפי אייל ארליך, והוא אמר: „אין לי תגובה. אני לא מוכן להגיב מעל דפי העיתונים.” (רונית אנטלר)



אריכון תעלים הזה

שלמה עמר:

„השימוע בעניין שלי לא יהיה קל!”

ביום השישי בצהריים התקיים השימוע בענייני של חברת-הכנסת שלמה עמר בפרשה שזכתה בינוי. ברשת הפגשה הלילית, השימוע הוא אקט חריג, המוענק לאנשי ציבור או לאנשים שעצם ההאשמות נגדם עלולות לפגוע קשות בקריירה שלהם. בטרם יוחלט אם להגיש נגדם כתב אישום, אם לאו.

ביום השישי בצהריים התקיים השימוע בענייני של חברת-הכנסת שלמה עמר בפרשה שזכתה בינוי. ברשת הפגשה הלילית, השימוע הוא אקט חריג, המוענק לאנשי ציבור או לאנשים שעצם ההאשמות נגדם עלולות לפגוע קשות בקריירה שלהם. בטרם יוחלט אם להגיש נגדם כתב אישום, אם לאו.

● **היתיה זאת פגישתכם הראשונה?**

או, לא! אני מכיר אותו עוד מימי היותו פרח-קצונה בלונדון. נפגשנו רבות מאז.

● **איך חוסיין באדם?**

הוא איש מאוד מעניין, אינו יוצר אווירה פורמאלית. אני חושב שהוא אדם אמיץ מאוד.

מישפט

שוחחתי עם עמר כמה שעות אחרי השימוע, שהתקיים בלישכת היועץ המישפטי לממשלה, בנוכחות צוות פרק' ליטים בכיר.

● **נ, אך היה?**

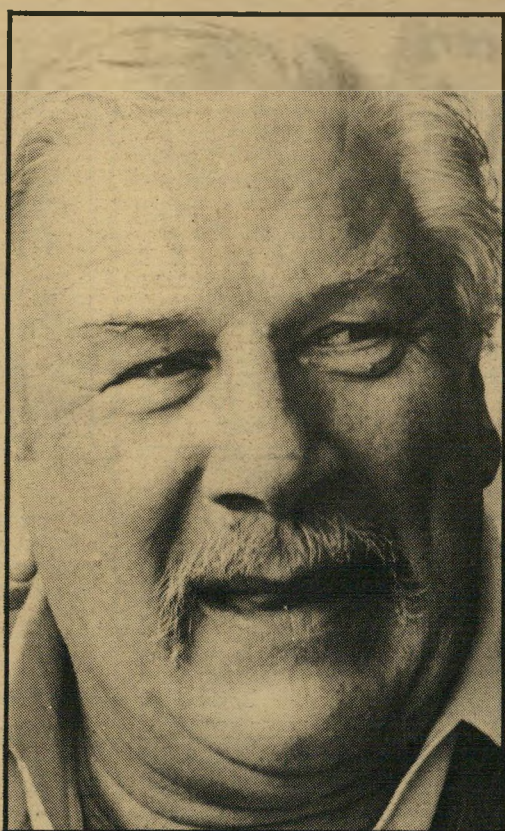
אני, כמובן, לא הייתי שם. ייצג אותי עורך-הדין מיכה קירש, ידוע לי שזה נמשך כשעתיים-שלוש, ושלא היתה לו עבודה קלה.

● **ידוע לך מתי יסתיים סוף-סוף הטיפול בפרשה?**

אין לי מושג. אולי בעוד כמה שבועות. כך אני לפחות מקווה.

● **אתה רוצה לספר על ריגשותיך בחודשים האחרונים?**

יש לי הרבה מה לומר. אני מתלבט מתי אני צריך לעשות זאת. נראה לי שבקרוב מאוד. (דפנה ברק)



ציון צמיר, תעלים הזה

פיטר יוסטינוב:

„חוסיין ואני לא הזכרנו את שם ישראל!”

השחקן הנוודע הגיע לישראל, כדי לגלם את התפקיד הראשי בסרט על פי סיפור של אגאתה כריסטי. יוסטינוב הגיע הנה ישר מירדן, דרך גשר אלנבי, שם ריאיון את המלך חוסיין. שוחחתי על כך עם יוסטינוב ערב תחילת ההסרטה.

● **סופר לי שיש לך שורשים בישראל.**

בישראל? לא — כפלשתינה. סבי היה רוסי כמוצאו, והתגורר ביפו. הוא עזב את הארץ ב-1914. אגב, העץ ששתל כמתנה במלון אמריקן קולוני בירושלים מוריק שם עד עצם היום הזה.

● **מתי התראית עם המלך חוסיין?**

תני לי לחשוב — כמה שעות לפני שהגעתי הנה לצילומי הסרט של חברת ג'ג — איזה שינוי! זה יוצא ביום החמישי. נפגשנו בכיתו.

● **היתיה זאת פגישתכם הראשונה?**

או, לא! אני מכיר אותו עוד מימי היותו פרח-קצונה בלונדון. נפגשנו רבות מאז.

● **איך חוסיין באדם?**

הוא איש מאוד מעניין, אינו יוצר אווירה פורמאלית. אני חושב שהוא אדם אמיץ מאוד.

שחקנים

● **כמה זמן ארכה פגישתכם?**

יותר משעה.

● **אם הוא בליבך אמיץ, להערכתך, שאלת אותו מדוע אינו הולך בעיקבותיו של אנוור אליסאדאת?**

לא, לא נכנסנו לזה. השם „ישראל” בכלל לא הוזכר בשיחתנו, אם כי ברור שריחף באוויר. לא ריאיונתי אותו על הבעיה הישראלי-ירדנית-פלסטינית, כי כולם יודעים מה כולם חושבים. לא שזה לא מעניין, אבל לא רציתי להיכנס לזה. אני מעדיף לשמור את הדיועות שלי בעניין זה לעצמי. כיתבי שאני מעריך מאוד את שימוען פרס.

● **אתה מתכנן לראיון גם אותו?**

עוד לא חשבתי על זה. רק הגעתי, וזה דורש הכנות וסידורים. (דפנה ברק)